

Hej Max!

Först ett jättestort tack för dina så otroligt vackra rosor, som jag fick för en vecka sedan. Nu en vecka senare står dom fortfarande praktfulla. Sedan en ursäkt, kanske, för min lite i överkant arroganta ton på nämnden " det tar jag ställning till när jag ser hur blommorna ser ut", eller kanske inte, det är kanske så tonen varit mellan oss, fräck men ändå respektfull. Det har dröjt några dagar innan jag svarar dig. Det beror inte på ointresse utan på att jag blev berörd av det du beskrev i ditt brev.

Det känns sorgesamt att du ger upp samtidigt som det också kanske är nödvändigt för din egen skull, det kan jag också inse. Du gör ditt val ock det tänker jag inte sätta mig över.

Jag har alltid uppfattat dig som en rakt igenom ärligt engagerad person. Du har gått dina vägar, som du själv beskriver det ofta krokiga. Du har ibland retat gallfeber på oss i förvaltningen, det vet du, men jag är också övertygad att dom allra flesta också har uppskattat dig. Jag har uppskattat dig det tror jag inte du tvivlar på. Jag uppskattar människor som säger vad dom tycker, även om det ibland är obekvämt. Jag tror uppriktigt att det är förutsättningen för ett demokratiskt samhälle. Du har också ett sällsamt humoristiskt sätt att föra fram dina åsikter.

Dyker du inte upp i stadsdelen i framtiden, så kommer jag att sakna dig. Men mest önskar jag dig ett fortsatt gott liv tillsammans med din familj, om det nu blir i Skarpnäck eller någonstans ute på landet.

Hälsningar

Bitte